

LJUBIMO DRVEČE!

SNAGA DRVEČA

Sretan je čovjek, koji ljubi drveće, posebno ono veliko,

slobodno, koje samoniklo raste na mjestu, gdje ga je posadila apsolutna snaga i koje je ostalo neovisno od čovječje brige i paske. Jer sve što je prirodno jest bliže beskrajnoj svijesti, umjesto onog što je čovjek svojom voljom namjestio, pripitomio i odgojio. Bića, koja su slobodno izrasla, dišu slobodnije duhovnim ritmom beskrajnosti, zrače valovima opojnosti, čime mi, kao ljudska bića, osjećamo neopisivu radost kada se nalazimo usred šume, na brijezima, svagdje, gdje nema traga čovječjoj ruci.

U prirodi udišemo emanaciju koja neprestano struji iz svih oblika beskrajnosti, iz drveća, pećina, ptica, cvijeća i trave. Ona liječi i obnavlja; Ona jest više nego zrak; To je psihička snaga, koja struji i istječe iz praživota i koja obuhvaća sve. Nju ne možemo naći u gradovima, niti u kultiviranim vrtovima. Sretan je onaj tko duboko i ozbiljno ljubi samoniklo drveće, biljke, ptice i životinje; Tko osjeća, da su oni/e isto s njime; Tko znade, da i oni/e njemu za uzvrat daruju velike vrijednosti. Sve što živi vrlo je osjetljivo na simpatije i antipatije. Mi smo jedan dio beskrajne svijesti, a drveća drugi dio. Ljubav je nevidljivi element, to jest živa voda života, koja struji u velikim valovima od jednog dijela k drugome u duhovnom svemiru, koji nas sve nevidljivo obuhvaća. Drvo jest živa misao vječnoga života; Misao, koja zavrjeđuje našu pažnju. Ono jest oblik mudrosti, koji mi moguće nemamo – oblik mudrosti, koji si mi još nismo pribavili. Mi trebamo i ovu mudrost, jer svaki istinski izražaj života daje nam snagu da dobijemo čišća, ljepša i zdravija tjelesa. Mi se želimo riješiti bolesti. Mi tražimo i trebamo vedrija srca i radosniji duh. Mi želimo novi život i novu radost života svakog novog dana. Našim tjelesima treba godinama da postaju lakša, a ne teža. Mi želimo sigurnost. Trebamo biti u svakoj svojoj stanici svjesni beskrajne svijesti, koja sve prožima... Mi želimo postignuti spoznaju besmrtnosti.

Može li nam drveće u tome pomoći?

Ono nam može pomoći, ako nam uspije da

prodremo u njihov duh i postanemo sve svjesniji one beskrajne snage koju drveće izražava. Gledamo li drveće kao materijal za građu, nećemo dobiti mnogo od njihove snage. Tko je došao do stanja da ljubi beskrajn život u svakoj njegovoj formi, primiti će za tu ljubav element, koji će ga prodrijeti onom mudročću, a koji se nalazi u obliku ili formi, koju dotično biće ili drvo predstavlja. Iz ove međusobne poistovjećenosti sa drvećem naučiti ćemo čovječanstvo primati višu korist iz šuma i drveća, negoli onu, koja nam služi za građu i ogrjev. Ta ljubav poučiti će čovjeka kako su šume sa svojom beskrajnom površinom od milijarda grana, grančica i lišća akumulatori jednog veoma produhovljenog elementa, kojeg one predaju ljudima i to prema sposobnosti koju pojedinac uspije primati. Čim življe i intenzivnije mi osjećamo biće drveta, ptice ili životinje, tim više životne snage primamo iz njih. Jer svaka od ovih životnih formi posjeduje svoju specijalnu vrstu snage, koja se putem naše simpatije na nas prenosi – to je životna snaga viših razina. Ali ljubav prima samo onaj tko ljubi. Ljubimo li svaki oblik beskrajne svijesti, to jest ljubimo li svaki grm, drvo, bobicu, kukca, pticu ili životinju, tada ćemo i mi primati njihovu ljubav. Nitko ne razara ono što istinski voli. Bitan element koji priroda prožima kroz svako živo obličje, kao i kroz nas također, jest život. Ukoliko mi tu životnu snagu u sebe primamo, tada se u nama budi snaga koja nas jača i bodri.

Uspije li čovječanstvu da se približi trajnoj mladosti,

radosti i zdravlju, njihov će se odnos prema drveću i svemu što živi bitno promijeniti. Tada ćemo upoznati da nam ptice, drveće, biljke, insekti, za našu ljubav i zaštitu, daruju dio svoje beskrajnosti koju oni emaniraju.

Ako svakim svojim dahom tražimo životnu snagu, ako je vidimo u svemu što je stvoreno, beskrajan će nam život davati nove snage za tijelo i duh, koji će izmijeniti naše želje, te će postepeno otpasti od nas sve surovo, sve tupe požude – a umjesto njih pružiti će nam radosti koje su u području duha, a koje danas tek rijetki pojedinci mogu poimati.

I u kojoj god smo se mjeri pročistili, i ukoliko smo sposobniji, te da suosjećamo sa pravim životom, utoliko ćemo upoznati i naučiti poštivati život u svakom njegovom obliku i da mu ostavljamo njegovu slobodu koja mu pripada.

Dakle, ljubav prema svim živim bićima jest put k životu, koji kao iz tisuća baterija struji na nas natrag i to ne samo iz drveća, ptica i insekata – nego i iz padajućih kapljica kiše i lepršajućih snježnih pahuljica, iz brijega i mora. To je živa snaga koja nas jača. Pitamo se: „A zašto nam nije ta ljubav već prirođena?“ „Zašto toliko boli i muka, dokle god ne spoznamo život kao radost i veselje?“ To ne znamo. Ali budimo zadovoljni, da smo pronašli način, kojim možemo svladati sve poteškoće i živjeti ljepšim i radosnijim životom.

Uredio: K.B.